

„Jer, gde je vaše blago, tamo će biti i vaše srce“ (Lk 12:34)

Ovo Isusovo učenje prenosi jevandelistu Luka koji ga prikazuje sa učenicima na putu za Jerusalim, prema njegovom Uskrsu — smrti i vaskrsenju.

Na tom putu, Isus im se obraća nazivajući ih „malim stadom“^[1], poveravajući im ono što i sam nosi u svom srcu, duboke stavove svoje duše. Među njima su odvajanje od zemaljskih dobara, poverenje u Očevu promisao i unutrašnja budnost — aktivno čekanje Carstva Božijeg.

U prethodnim stihovima Isus ih ohrabruje da se odvoje od svega, čak i od sopstvenog života, i da se ne brinu o materijalnim potrebama jer Otac zna šta im je potrebno. On ih poziva da umesto toga traže Božje Carstvo, ohrabrujući ih da sakupe „neiscrpno blago na nebu“^[2]. Isus, svakako, ne podstiče pasivnost prema zemaljskim stvarima, da se ponašamo neodgovorno na poslu. Njegov cilj je da nam otkloni anksioznost, nemir i strah.

„Jer, gde je vaše blago, tamo će biti i vaše srce.“

„Srce“ ovde znači objedinjujući centar osobe koji daje smisao svemu što doživljava; to je mesto iskrenosti, gde se ne može prevariti ili prikriti. Obično ukazuje na prave namere, ono što neko zaista misli, veruje i želi. „Blago“ je ono što nam je najvrednije i stoga naš prioritet, ono što verujemo da pruža sigurnost sadašnjosti i budućnosti.

„Danas — kaže papa Franjo — sve se kupuje i plaća, i čini se da sam osećaj dostojanstva zavisi od stvari koje se dobijaju snagom novca. Podstaknuti smo samo da akumuliramo, trošimo i odvlačimo pažnju, zarobljeni ponižavajućim sistemom koji nam ne dozvoljava da gledamo dalje od naših neposrednih potreba“^[3]. Ali, u najdubljem delu svake žene i svakog muškarca, postoji hitna potraga za istinskom srećom koja ne razočarava, koju nijedno materijalno dobro ne može zadovoljiti.

Kjara Lubih je napisala: „Da, postoji ono što tražiš: u tvom srcu postoji beskonačna i besmrtna čežnja; nada koja nikada ne umire; vera koja razbija tamu smrti i svetlost je onima koji veruju: ne nadaš se uzalud, veruj! Nije uzalud! Nadaš se, veruješ da bi voleo.“^[4]

„Jer, gde je vaše blago, tamo će biti i vaše srce.“

Ova Reč nas poziva na ispit savesti: šta je moje blago, stvarnost do koje mi je najviše stalo? Ono može

poprimiti različite oblike — ekonomski status, slava, uspeh, moć. Iskustvo nam govori da se moramo stalno vraćati istinskom životu, onom koji ne prolazi, radikalnom i zahtevnom životu jevanđelske ljubavi:

„Nije dovoljno da hrišćanin bude dobar, milosrdan, skroman, krotak, strpljiv... On mora da ima prema svojoj braći ljubav koju nas je Isus naučio. [...] Ljubav, u stvari, nije spremnost da se da svoj život; već dati život“^[5].

Moramo voleti svakog bližnjeg koga sretnemo u svom danu (u porodici, na poslu, svuda) ovom merom. I tako živimo ne misleći na sebe, već misleći na druge, živeći druge, doživljavajući istinsku slobodu.

Priredili Augusto Parodi Rejes i tim Reči života

^[1] Lk 12, 32.

^[2] Lk 12,33.

^[3] Up. Papa Franja *DILEXIT NOS* n° 218.

^[4] Up. K. Lubik, *Lettere dei primi tempi, Giugno 1944*, Citta Nuova Editrice 2010, str. 49.

^[5] Up. K. Lubik, *Conversazione in collegamento telefonico*, Citta Nuova Editrice 2019, str. 152.